

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

íslo 3, ro ník XXVI
Ned le 10. kv tna 2015

Z obsahu ísla

- Post ehy ú astník oslav posv cení farního kostela
- Rozhovor s arcibiskupem
- Rozhovor s O. Vojt chem Šíinou
- Rozhovor s autorem knihy Dlouhá cesta
- Sbírka na nové sochy
- Farní zprávy
- Zprávy z arcibiskupství
- Pomozte Noci kostel
- K emu je Noc kostel
- O Bohu má mluvit celý zp sob našeho života
- Ze života Charity
- Svatovojt šská zábava
- Ze života Tomík
- Vtipy, osmism rka

Bohatý chudý drožka

S vátek maminek, který dnešní ned li slavíme, v nás probouzí vd nost. A práv o ní bychom cht li napsat pár slov. Jeden indický kn z hovo il o setkání s chudým drožka em, který celý den ve vedrech úmorn pracoval, aby alespo z ásti utišil hlad svých d tí. Tento lov k byl navíc na smrt nemocný. Krom svých problém , hladové rodiny a drožky nem l nic. P esto jeho tvá vyza ovala intenzivní radost, z jeho úst nevycházela žádná vý itka ani povzdech, naopak druhé obdarovával pokojem.

Tento lov k byl veliký bohá . Nau il se žít ve vd nosti. Mnoho moudrých lidí zd raz uje, že pokud se nau íme žít vd ností (tedy za vše, co k nám p ichází, d kovát a opravdov si toho vážit), pak se náš život stane plným radosti a okolní životy rozkvetou také. Ale jak najít klí k vd nosti? Jak se m žeme nau it být vd nými lidmi, když se potýkáme se svými problémy, stresy a nenapln nými touhami? Tento klí možná leží blízko, v našem postoji a ve zp sobu, jak jsme se nau ili p emýšlet.

V jedné škole si nová u itelka spletla ísla šatních sk ín k v seznamu žák s výsledky testu IQ. Myslela si tedy, že má nadpr m rn inteligentní t ídu. Její žáci (d íve neposlušní) byli po pár m sicích daleko u enliv jší a zvi dav jší než žáci jiných t íd. Vše zp sobil š astný omyl, který donutil u itelku nad žáky jinak p emýšlet a jinak s nimi pracovat.

Einstein tvrdil, že tam, kam zam ujeme pozornost, tam se d je u ení. Pokud tedy chceme svou mysl a srdce nau it vd nosti, u me se vid t to dobré, co nám B h dává. Zvlášť , jsou-li to mali kosti nebo v ci, co na první pohled chutnají trpce. Dobrým startem v tomto um ní je zvyknout si ve er zastavit se a uv domit si t i v ci, za které m žeme pod kovát. Pokud v tomto každodenním úkolu i p es obtíže vytrváme, radost bude naším spole níkem. „Být vd ný znamená rozpoznat Boží lásku ve všem, co nám bylo dáno.“ (T. Merton). ■

Dan a Lidka Žákovští

Oslavy posvěcení kostela

Post ehy a myšlenky ú astník oslav

■ P i mši v sobotu jsem cítil domácí, tém rodinnou atmosféru a zdálo se mi, jako bychom se p enesli o 20 let zp t. I po así bylo podobné. Líbilo se mi, že jsme vzpomn li t ch, kte í se výro í nedožili.

■ P i sobotní slavnostní mši svaté bylo vid t, jakou autoritu u nás O. Vojt ch pod á má a jak blízký vztah má k naší farnosti. P i jeho kázání sed l kostel jak za ezaný, ticho bylo o poznání v tší, než když káže O. Josef.

■ Náš sbor ud lal p i zp vu pár chyb. íkali nám ale, že dole v kostele to nebylo poznat.

■ P i p inášení dar m la být jako první nesena maketa kostela a protože byla velká, m ly ji nést dv holky. P ekvapila je však velmi krátká pauza po Krédu, a tak jedna dob hla na poslední chvíli a druhá to ani nestihla.

■ Líbilo se mi odpoledne na sokolovn , m lo milou a rodinnou atmosféru.

■ Velmi povzbudivá byla oslava na sokolovn , které se zú astníci zástupci všech generací. Velkou kapkou nad je pro naši farnost i pro nový kostel bylo jedno společné vystoupení d tí a mládeže naší farnosti. V ím, že v ten moment mohli „budovatelé“ kostela, ale i všichni p ítomní zakusit, že

jejich námaha nebyla zbyte ná.

■ Vždycky když k nám otec Vojt ch p ije, de, pokaždé si ješt p ede mší svatou prohlíží naše ministranty a snaží se p i adit, kdo ke komu pat í. Nejinak tomu bylo i te a já si p i tom uv domuji, že ti malí kluci, kterých nám te pomali ku za íná p íbývat, jsou plody jeho práce. Vždy velká v tšina z nich jsou d tí „jeho d tí“, t ch, které on kdysi ve farnosti vedl a formoval. A taky si uv domuji, jak vysokou la ku nám všem, co se o tyto d tí n jak staráme, postavil, a že je na nás, abychom tyto plody nenechali uvadnout, ale aby naše farnost mohla dál dob e fungovat, protože v t ch d tech je naše budoucnost. M l jsem také obrovskou radost, kolik d tí se nám na odpolední oslav na sokolovn sešlo.

■ Hodn lidí se odpoledne vyst ídalo u promítání na dvou plátnech sou asn . Projektory v zasedacích místnostech firem bývají v takovém p ípad u stropu na speciálním držáku. Na sokolovn byly oba dataprojektory p ichyceny k žebř m stropu naprosto origináln : oby ejnou stola skou svorkou...

■ Perfektní byla výstava fotek Zde ka Kvasnici, nem la chybu a podobn dobré byly ob dv prezentace, které na sokolovn b žely celé odpoledne.

■ Oce uji knihu Petra V rného o dlouhé cest k vybudování kostela. V knize je kus naší historie, která sv d í o tom, že náš nový kostel sv. Vojt cha není samoz ejmostí. A pod tímto zorným úhlem jsme o to víc mohli projevit svoji vd nost Bohu i lidem, kte í se zasloužili o nový kostel. ■

Odpoledne na sokolovn o ima moderátora

Oslava to v ru skv lá, farnost byla velmi bd lá, prezentaci sledovali, jedli, pili, vzpomínali: „Když se ten náš kostel stav l, nešlo všechno v ru hrav .“ Sice p i tom neomládli, nakonec to ale zvládli. Za to smekám klobouk z hlavy a vrhám se do oslavy.

Ješt jeden st ípek malý, abychom si z toho vzali: tahle stavba - farní most, spojuje nám minulost s tím, co dnes tu prožíváme, jak ho s d tmi užíváme v jednu farnost, v jeden celek - to je na tom vážn skv lé. A jsme tedy mladí, sta í, p eju si - a se nám da í t eba za as, rok pár, pochopit ten velký dar.

Rozhovor s otcem arcibiskupem

Slavnostní mše svaté k 20. výročí posvěcení farního kostela se konala v úterý 1. října 2010 v Otrokovicích. Arcibiskup Jan Graubner. Zde vodu onemocnělé na poslední chvíli užast od ekly. Mši nakonec celeburoval O. Vojtěch Šíma, za jehož působení v Otrokovicích se kostel stavěl. Oba nám v týdnu před oslavami poskytli rozhovor.

Vzpomínáte si na nějaký svůj konkrétní zážitek ze stavby otrokovického kostela?

Po pravdě řeknu, na nic zvláštního si nevzpomínám. Víím, že jsem tam byl během stavby vícekrát.

Kostel sv. Vojtěcha na Moravě moc není. Vzpomenete si na svou první reakci, když jste se dozvěděl, že nový kostel otrokovické farnosti bude zasvěcen tomuto svatci?

Sv. Vojtěch je český svátec. V Otrokovicích zase není tolik kostel svatých Cyrila a Metod je. Skutečně řeknu, pro mě jste vybrali sv. Vojtěcha, neznám, ale vybavili se mi P. Frélich, který zde léta působil a P. Šíma. Dva dobří faráři Vojtěchové mohli v lidech probudit vztah k tomuto svatci.

Je pro vás osobně otrokovický kostel sv. Vojtěcha nějak pozoruhodný, čím se odlišuje od jiných?

Kostel je hezky zasazený do prostředí, vytváří dobrou atmosféru pro modlitbu a bohoslužbu. Podobně jako u některých jiných nových kostelů má dobře vybudované pastorační prostory. Teď je třeba myslet na to, aby rostlo farní společenství. A kostel brzy puká ve švech!

Po převratu se nových kostelů stavělo více. Snažil jste se tyto stavby všechny cíleně navštěvovat, nebo vaše návštěvy souvisely spíše jen s vašimi běžnými cestami po arcidiecézi?

Každá stavba mě zajímala především proto, že šlo o život farního společenství, které společnou inností a pokračováním problémů roste. Nedělal jsem zvláštní plánované návštěvy, ale využíval jsem mnoha příležitostí, abych se zastavil a povzbudil.

Často jsem byl sám přítomen nejen rostoucí stavbou, ale i živým společenstvím.

Ve vzpomínkách na stavbu jeden pamětník napsal, že jste jim svou vizitaci dodával pracovní energii. Cítil jste to také tak, byl jste si vědom, že svou návštěvou stavebníky povzbuzujete?

Jestli to opravdu tak cítili, tak mám radost, protože jsem se o to snažil.

Jakou pomoc mohlo tehdy arcibiskupství farnostem při stavbách nabídnout?

Arcibiskupství moc možností nemělo, protože jeho jediným zdrojem byla kostelní sbírka na společné aktivity. Farnosti, které stavěly kostely, nemusely sbírky odvádět. Pomáhal jsem žebrotou na kostely v zahraničí, psal doporučení a záruky. Na kterém farnostem bezúročně půjčoval Metropolitní kapitula, která tehdy měla peníze za prodej jedné budovy Univerzity Palackého.

Byla tehdy pro arcibiskupství jeho souinnost s farnostmi nějak inspirující nebo obtížná? Získávalo při tom arcibiskupství nebo i vy sám nějaké zkušenosti?

nosti, které pozd ji zúro ilo?

Po pádu komunismu se postavilo hodn kostel , ale ani zdaleka jsme nedohnali dobu arcibiskupa Stojana. Sv til jsem asi ty icet kostel a kaplí. Že jsme nebyli p ipraveni, je pravda. T žko to zvládali páni architekti, protože nem li žádné zkušenosti. N kte í navrhovali kostely, které se spíše podobaly kinosál m i kulturák m. Vybírali jsme, co bylo nejlepší, ale nedalo se ekat na lepší návrhy. Rozhodující totiž byla chu lidí a jakási euforie svobody. Obojí je prchavé a musí se v as využít. Mnohé zkušenosti se využily na dalších stavbách.

Staví se v naší arcidiecézi i nyní nové kostely?

Další kostely te nejsou pot ebné. Dokon-

uje se velký kostel ve Starém M st a kaple v Kudlovicích. Ob ma by bylo hezké pomoci s dokon ením.

Když dnes jezdíte po oslavách, které p ipomínají deset, dvacet let od posv - cení kostel , co se vám honí hlavou?

Vy jste m li být spíše výjimkou, protože na oslavy výro í ve farnostech mi as nezbyvá. P ednost dávám t eba ud lování svátosti bi mování, nebo v t chto dnech setkávání s farními radami v d kanátech. Myslím na to, abychom ve farnostech dovedli budovat živé spole enství víry, duchovní rodinu, která si vzájemn pomáhá, p edávali život i víru dalším generacím, vydávali sv dectví o Kristu vít zícím nad h íchem i smrtí svému okolí. Dostali jsme tolik, že máme na to být opravdov št d í. ■

Rozhovor s otcem Vojt chem Šímou

Vzpomenete si na úpln první impuls k zahájení stavby kostela sv. Vojt cha?

Úpln první vznikl na setkání duchovních s p edstaviteli okresu, které jsme m li obvykle dvakrát ro n . Bylo to hodn formální setkání a tehdy tam vystoupil n kdo z adventist a d koval p edstavitel m okresu za to, že jejich církví umožnili postavit modlitebnu v Malenovicích. P ihlásil jsem se do diskuse: „Jsem rád, že jste vyšli vst íc adventist m.“ P edsedou okresu byl pan Kubiš, pocházel z Otrokovic. Obrátil jsem se k n mu: „Vy dob e znáte Otrokovice, do kostela tam chodí pracující z místních závod a víte, jak se v kostele ma kají, omdlévají. Snad mají také právo na p im ené prost edí.“ Pan Kubiš p islíbil, že ud lá, co bude v jeho moci, ale rozhodující slovo budou mít jiní. Vid l jsem ale, jak církevní tajemník rudl, a hned po setkání se na m obo il: „Co jste si to dovolil?“ Ale ekl mi, že si situaci v našem kostele osobn prov í.

A jak to dopadlo?

Za n jaký as jsem ho skute n vid l na mši svaté v kostele. Když jsem se ho ptal,

co na to íká, odpov d l, že se mu zdá jako dostate né ešení zv tšit okna, aby v kostele bylo více vzduchu.

První žádost o stavbu kostela jste podával za starého režimu. M l jste strach?

Nem l. V roce 1985 jsem si prožil známou pou na Velehrad a po tom, co si tam lidé dovolili v í zástupc m státu a KS , se dalo ekat, že režim se už pomalu hroutí.

Po p evratu jste zahájili p ípravu stavby kostela. Bylo pro vás složité to vše ídit?

Bral jsem do tak, že doba ke stavb dožrala, že p íšel as plnosti – tak to asto teme v Bibli. Na Boží as se odpovídá; tady jsem, jdeme do toho v d v e v Jeho pomoc. Já jsem mnoho ne ídil. Dával jsem prostor jiným a ti p ícházeli jak z naší farnosti, tak í odjinud.

Co jste osobn získal p í stavb ?

Také p í stavb jsem se u íl být fará em. Nejde jen o to stav t kostel, ale jde o budování farnosti - o život církve. Stavba kostela m že být sjednocujícím prvkem. Zvlášt muži p í práci vytvá ejí dobrou partu, která p í etrvává.

A došlo p í stavb k stmelení farnosti?

Snad ano. Jedna paní, která šla kolem rozestav ného kostela, íká: „Vy nám zde stavíte p kný kostel.“ Z kostela jsem ji neznal, ale pot šilo m to slovo „nám“. Vnímala, že ona také pat í do farnosti. A tak to je. Farnost tvo í všichni, nejen návšt vníci kostela. V kostele se stáváme podle Písma solí a sv tlem, nebo kvasem pro celou spole nost. T šilo m , že p í práci panovala dobrá nálada, zažili jsme spoustu legrace a brigádníci p ícházeli rádi, í když si asto po ádn mákli.

Jak se ke stavb stav í vaší spolubrat í v kn žské služb z okolí?

Vnímám jsem od všech zájem a podporu. Podporu duchovní, finan ní í materiální. Zvali mne do r zných farností na bohoslužby a vracíval jsem se s autem plným r zného proviantu.

Jeden lov k mi kdysi íkal, že se mu doma í v práci da í a že cítí Boží požehnaní. Cítíte i vy p í stavb Boží p í ze ?

Ono se íká: „Kde B h hospoda í, tam se doba da í.“ To neznamená, že nep íjde n jaká nejistota, že stojím p ed problémem, který se zdá ne íšitelný, že mám prázdnou kapsu a není ím zaplatit. Do-

teky Boží p ízn , t eba skrze druhé, jsem asto zakoušel.

Neomezovala stavba fungování farnosti nebo n které pastora ní aktivity?

Práv naopak. Všechna spole enství fungovala, v pátek se setkávaly skupiny d - cek, fara praskala ve švech, kolikrát jsem na fa e nem í místo pro sebe, všechny místnosti byly obsazeny.

Co znamená pro kn ze, když se za jeho p sobení ve farnosti staví nový kostel?

Že p sobí v živé farnosti. Jist každý kn z p ínáší do farnosti n co osobitého. Každý máme svou povahu, svá negativa a pozitiva, ale dali jsme se k dispozici Ježíši Kristu a toužíme být v jeho služb . Když jsem k vám nastoupil, mohl jsem navázat na práci svých p edch dc , p edevším P. Vojt cha Frélicha a pak P. Hozíka a P. Andrýska, se kterými jsem byl v p átelském kontaktu a od nich jsem mnoho získával.

Jak vzpomínáte na sv cení kostela p ed dvaceti lety?

Nejvíc na mne zap sobilo a z stalo í v nitru – když muži, kte í na stavb odvád íli tolik práce, stáli p í sv cení vzadu a m íli slzy v o ích a svým postojem jakoby vyjad ovali: „Bože, toto je dílo našich rukou, my je tob odevzdáváme a ty zde prom uj lidská srdce.“

Kostel byl dostaven, posv cen, už ho 20 rok užíváme. Co dál?

Stavba kostela je nadgenera ní dílo. Prožitky z jeho stavby mají jen ti, co se jí ú astnili. Líbí se mi, že ve východní liturgii se p í mši vzpomínají ti, kdo stav íli kostel a starali se o n ho. Ale život jde dál a další generace z toho díla žijí. Kostel je místo, kde nejvíce vnímáme, že Zmrtvýchvstalý je mezi námi. Je zde pro nás. Š asten je ten, kdo ve své ví e v N m objevuje hodnotu svého života. ■

Ptal se Pavel Ludvík

Jak vznikala Dlouhá cesta?

P inášíme rozhovor s Petrem V rným, autorem nedávno vydané knihy pojednávající o snahách a realizaci nového kostela v Otrokovicích.

Pet e, s vydáním své knihy Dlouhá cesta ses – asi necht n – zviditelnil pro mnoho otrokovických farník , našich bratr a sester. N kte í se mne ptali, kdo jsi, zda máš n jakou školu atd. Pro ty, kte í si tvou knihu koupili i pro ty, kte í to ješt zvažují, m žeš prosím prozradit n co o po átcích myšlenky napsat knihu?

V roce 2012 jsem d álkov vystudoval teologickou fakultu v Olomouci. K jejímu zdárnému ukon ení pat ilo mimo jiné napsat a obhájit diplomovou práci, což se povedlo. Práce byla navíc ocen na d kankou fakulty a komise pi obhajob doporu ila její vydání. Skute ný impulz mi však dala až naše sousedka a p ítelkyn paní Anna Horáková, která celou diplomku poctiv pro etla a až do své smrti m nep estávala povzbuzovat k jejímu uve ejn ní.

Pro sis vybral toto téma jako p edm t své diplomové práce? Baví t vyhledávání v tichu archivu, odkrývat zapomenuté vzpomínky nebo jsi otrokovickým patriotem? Jsi zdejší rodák?

Jsem rodák i patriot, m j otec by ekl: „Starý Otrokovják“. Na úplném začátku bylo pot eba odevzdat tzv. zadání diplomové práce, to se odevzdává mnohem d íve, než se za ne se samotným psáním. Nev d l jsem tehdy o em psát, ale v d l jsem, že diplomku chci psát na Kated e církevních d jin a d jin k es anského um - ní pod vedením Prof. PhDr. Miloslava Pojsla. M l jsem zálsk na te ovický, pozd ji kvasický kostel nebo na Jurkovi ovu k ížovou cestu na Svatém Hostýn , ale prof. Pojsl mi stále kladl na srdce, abych psal o našem kostele. Nev d l jsem p es n , o em bych psal, a takto jsem nahlas uvažoval u sva iny v práci. Na to reagoval m j tehdejší kolega pan Ladislav Mat jí- ek slovy: „To p ece není žádný problém, vždy jsme ten kostel cht li stav t sto let!“

STO LET – to zabralo, a tak jsem se zam il na to, co všechno stavb p edcházelo – téma bylo na sv t .

Jak dlouho jsi sbíral textové podklady, obrazový materiál a psal knihu?

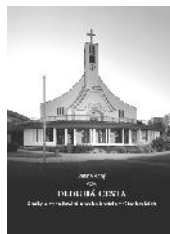
Rok i dva jsem sbíral materiály a rok jsem psal. Poté jsem m l rok pauzu, a v roce 2014 jsem dával dohromady fotky a p ípravoval vše k tisku.

Tuším, že vydání takovéto knihy je velká v c, stojí za ní nep edstavitelné úsilí, as, ponocování, hodiny studia, bádání, shán ní r zných fotografií, komunikace s dalšími osobami, nap . pam tníky, fotografem, výtvarnicí, tiskárnou atd. Co všechno ješt vlastn obnáší vydání takovéto obsáhlé faktografické knihy? Obnáší to všechno výše uvedené.

Kniha vyšla ve tvém samonákladu, tzn. že jsi ji financoval vlastními prost edky. M žeš prozradit, kolik stojí vydání takové knihy a z jakých zdroj jsi uhradil vše pot ebné tak, aby mohla vyjít?

Vydat p knou knihu, aby to nebyla pouze brožura, je dosti nákladné. Materiální náklady jsou jedna v c. Jak ale zohledníte hodiny prosezené nad textem, v archivech, všechno to cestování a mnoho jiných starostí? P i vydání jsem musel sáhnout do svých úspor, ást pen z jsem si p j il, a ást pokryly dary od úžasných a velkorysých lidí – p íznivc . Bez jejich podpory by byl celý po in naprostou finan ní katastrofou.

M žeš uvést n co z realizace samotné knihy po stránce polygrafické? Kdo je autorem výtvarné úpravy, kolik kus

knih ses rozhodl vydat apod.?

Knihu graficky upravila Mgr. Jolana Shejbalová z Otrokovic, text vysázela Marcela Chodilová ze Zlína, fotografie upravil pan Rudolf Slezák, rovněž ze Zlína. Kniha vyšla v nákladu 700 ks, a to proto, že už s žádným dalším dotiskem nepočítám.

Všimla jsem si, že jsi knihu v noval rodím, to je hezké gesto. Je ještě někdo, komu bys chtěl podkóvat?

Moc si vážím každé pomoci, ale kromě těch, kterým jsem již podkóval v úvodu knihy, bych ještě rád podkóval Marcelu Chodilovou, Mgr. Drahomíra Navrátilové, Ottilii Demelové - Šuterové, panu Josefu Hradilovi, Vladimíru Krámovi, Rudolfu Slezákovi, in memoriam Aničce Horákové a dá-

le všem, kteří mou knihu podpořili.

Kniha jistě zaplnila kus tvého života, v novale jí nemalo fyzických i psychických sil. Chvíli oddechneš a co dál? Plánuješ něco dalšího?

Tvorce tvojí tvorce – není tedy možné dlouho zahálet. Jakou formu však tvorba bude mít, zatím neprozradím. ■

Ptala se Lenka Barbová

Petr Vrný

- Narodil se 1974, bydlí v Otrokovicích, vystudoval teologickou fakultu v Olomouci.
- Pracuje jako asistent pedagoga u chlapce s Aspergerovým syndromem (porucha autistického spektra).
- Letos učí náboženství v Otrokovicích náboženství VI. a VII. třídy.

Malý posteh z velikonoční neděle

Nedělní ráno na Hod boží velikonoční bylo zataženo a kostel byl osvětlen pouze vnitřním osvětlením. Když však před evangeliem začal chrámový sbor zpívat Aleluja, připravil nám nebeský Režisér překvapující představení. S prvními tóny Aleluja se udělala v mracích skulina a zastavení křížové cesty byla ozářena ostrými slunečními paprsky, které jakoby vycházely od posledního zastavení s otevřeným Kristovým hrobem. Po půl minutě zase

všechno zhaslo a do konce mše svaté byly obrazy křížové cesty opět tmavé. Byla to „náhoda“? ■

Zdeněk Kvasnička

Vzpomínka na Jaroslava Bězina

Při listování ve starých Fomech jsem narazil nalánek o panu RNDr. Jaroslavu Bězinovi, bývalém členu našeho farního společenství a chrámového sboru, který zemřel na začátku roku 1994.

Byl členem Tovaryšstva Ježíšova a za komunismu byl za své názory v známen. Starší farníci si jej určitě pamatují jako výborného provedce koncert chrámového sboru a jako autora zasvěcených lánek z oblasti duchovní.

Z jeho hluboké víry vyvěrala i jeho modlitba, kterou se podle jeho slov modlíval denně, nejméně 30 let. ■

Zdeněk Kvasnička

Svatá Maria, Matko Boží, zachovej mi srdce dítěte, srdce čisté a přehledné jako horský pramen, vypros mi srdce prosté, které neživí v sobě smutek a horkost, srdce velkomyslné a obětivé, srdce nezlé a soucitné, srdce věrné, které nemyslí jen na sebe, které nezapomíná žádného dobrodince a nevzpomíná žádné křivdy.

Dej mi, ó Maria, srdce tiché a pokorné, které miluje a nečeká odplatu, srdce veliké, nikdy nemalomyslní, které neochlazuje žádný nevděk, které neunavuje žádná lhostejnost, srdce hledající ve všem slávu Ježíše Krista, zraněné láskou k Nemužnou, která se může zahojit jen v nebi. ■

Přehled farních zpráv

Sbírka na nové sochy ve farním kostele

Naše farnost shromažďuje individuální finanční dary, které budou sloužit na pořízení nových soch do výklenků kostela sv. Vojtěcha. Již byly instalovány sochy sv. Anežky české a sv. Jana Pavla II. Cena každé sochy činí cca 200 tisíc Kč.

Stav sbírky k 26.4.2015:

Z kasičky	65 800 Kč
Od jednotlivých dárců	195 800 Kč
Celkem vybráno	261 600 Kč
Od poloviny března nám přibylo asi 35 tis. Kč.	

Z celkové částky je 200 tisíc Kč určeno na sochu sv. Jana Bosca a zbytek je určen na sochu sv. Zdislavy. Všem dárcům patří srdečné poděkování.

Jak můžete přispět na sochy?

- Drobné obnosy vložte do pokladničky v kostele.
- Hotově ve farní kanceláři.
- Peřevodem na bankovní účet: 1405341369/0800, vs = 263. Do poznámky uveďte jméno dárců.

V případě zájmu vám O. Josef Zelinka vystaví potvrzení o daru.

Z jednání pastorační rady farnosti 13. 4. 2015

- členové PR byli otcem Josefem vybídnuti k zamyšlení, nakořik jsme si v domě toho, že ve farnosti tvoříme celek s celou církví, diecézí a s našimi biskupy a jak to souvisí s NEK 2015.
- Probírala se ústně naší farnosti na diecézním programu NEK 2015 v Olomouci.
- PR byla seznámena s přípravami na Noc kostelů, která proběhne v pátek 29. 5.
- Slavnost Těla a Krve Páně proběhne ve čtvrtek 4. 6. 2015 v podobném duchu jako minulá léta.
- V sobotu 20. 6. 2015 proběhne dle kanádní pouk ve Štípě.
- Plánuje se setkání PR a vedoucích jednotlivých služeb Charity, které proběhne n které pondělí v červnu.
- Proběhla diskuse o možnostech, jak opravit kapli ku na hřbitov v Kvítkovicích: opravu dveří je nutné zadat firmě, vyřízení lze provést svépomocí.
- Diskutovalo se o opravě zdi v kostele v Kvítkovicích.
- Pouk Charity na Hostýně bude 8. 9. 2015.

Ktý, s atky a pohyb za poslední období

Ktý: Filip Menšík, Tadeáš Hort, Filip Schicker, Ina Anna Valášková, Maxmilián Macho, Milan Fabrika, Karolína Šmelová

Církevní s atek: Pavel Ševík a Ivana Miklošková

Poslední rozlouení: Filoména Leváková, Anna Vojtášková

Zprávy z arcibiskupství

Národní a Diecézní eucharistický kongres

Na d ti, mladé lidi i dosp lé bude pamatovat program diecézní oslavy eucharistického kongresu. Setkání v ících z celé arcidiecéze se v Olomouci uskute ní ve dnech 15. – 16. kv tna 2015.

Arcibiskup Jan Graubner ve svém list píše: „P íjm te, prosím, moje pozvání na Diecézní eucharistický kongres v Olomouci, o n mž už víte. Na pátek 15. kv tna zvu všechny d ti, které chodí do náboženství, na pátek ve er zvu mládež a na sobotu 16.

kv tna vás všechny.“

Akce je sou ástí letošních oslav Národního eucharistického kongresu a podle biskupského delegáta pro pastoraaci P. Petra Bulvase má v ícím nabídnout „setkání, které bude takovou velkou diecézní duchovní obnovou vztahu k Ježíši p ítomnému uprost ed nás v Eucharistii. V ícím nabídné nové podn ty k duchovnímu životu, zážitek společně ství církve a vyústí společným slavením mše svaté.“ ■

20. výro í návšt vy Jana Pavla II. na Svatém Kope ku

V kv tnu uplyne 20 let od svato e ní blahoslavené Zdislavy z Lemberka a blahoslaveného Jana Sarkandra v Olomouci-Ne edín . Výro í této významné události í návšt vy Jana Pavla II. v Olomouci oslavíme p í ned lní mši svaté 17. kv tna 2015 (od 10:30 hod.) v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kope ku u Olomouce, kde bude uložen ostatek sv. Jana Pavla II. Hlavním celebrantem je arcibiskup a metropolita krakovský Stanisław kardinál Dziwisz, n kdej-

ší osobní sekretá papeže. Slavnost se koná pod záštitou a za ú asti olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera.

Program:

- 10:30 mše svatá s uložením ostatku sv. Jana Pavla II.
 - 12:00 modlitba And l Pán
 - 12:15 zábavný program pro d ti, ambit baziliky
 - 13:00 komponovaný vzpomínkový program, bazilika
- Jste srde n zvání. ■

Vyhlášení Svatého roku Božího milosrdenství

Svatý otec František dne 13. 3. 2015 oznámil slavení nového mimo ádného Svatého roku Božího milosrdenství. Bude zahájen letos na slavnost Neposkrvn ného po etí Panny Marie (8. 12. 2015) a potrvá do slavnosti Krista Krále 20. 11. 2016. Slavnostní vyhlášení jubilea p e tením buly se uskute nilo u Svaté brány vatikánské baziliky sv. Petra v ned li Božího milosrdenství 12. 4. 2015. ■

Duchovní cvi ení VIA

Duchovní cvi ení ur ené pro mladé muže od 17 do 40 let, kte í hledají své životní povolání, se uskute ní 10. – 14. 8. 2015 v Arcibiskupském kn žském seminá i v Olomouci. Duchovní cvi ení povede P. Jind ich Polá ek OP, p evor, kaplan pro mládež d kanátu Olomouc. Informace a p íhlášky je možné získat na webové adrese <http://www.knezskyseminar.cz/via/>. ■

Prosíme, pomozte Noci kostel

V pátek 29. května 2015 proběhne v Otrokovicích Noc kostel. Otevřenou bude samozřejmě farní kostel sv. Vojtěcha, ale také starý kostel sv. Michaela a kaple sv. Anny v Kvítkovicích. Přístupná bude rovněž kaple v budově Charity.

Na přípravu celé akce se pracuje již od začátku roku, ale s přibližujícím se termínem nemůžeme samoty organizací tím již vše zvládnout a potřebujeme další a další pomocníky. Pomůžete, prosím?

Požadujeme

Pro zajištění akce v pátek potřebujeme 20-30 lidí, kteří by jen dozírali na pořádek, informovali návštěvníky, rozdávali informační materiály. Bude to jednoduchá a nenáročná činnost, kterou zvládne každý. Zájemci by měli být seznámeni s úkoly organizací schůzky v předvečer akce.

Schůzka požadujeme

Tato schůzka proběhne ve čtvrtek 28. 5. po večerní májové pobožnosti. Rozdělíme si jednotlivá stanoviště, každý dostane konkrétní úkoly a připravíme kostel na pátek ve večer. Příprava a stěhování bude letos asi trochu více, každá pomocná ruka bude proto dobrá.

Roznos letáků a propagace

Součástí propagace bude opět roznos letáků s programem po Otrokovicích za pomoci tříkrálových skupinek. Tento roznos ale nezvládneme sami a můžeme pomoci i vy.

Co nás stojí a co nám dává Noc kostel

Možná už více než dříve napadla otázka, jestli to stojí za to, vynaložit tolik času a sil na pořádání Noci kostel. Má to nějaký přínos pro naši církev? Prospěje to nějak návštěvníkům, kteří nejsou věřící nebo praktikující? Máme nějaké hmatatelné výsledky, které dokládají, že to má cenu? Vždyť lidé, jak přijdou, tak odejdou a nic se nezmení.

Letáky s programem se brzy objeví v našich kostelech. Vezmte si je a umístěte je na nástěnkách v bytových domech, kde bydlíte, případně na jiných místech, kde je to povoleno. Informujte své přátele, známé, spolupracovníky a pozvte je na letošní Noc kostel.

Program Noci kostel

Podrobný program celé akce najdete již na internetu na www.nockostelu.cz. Jeho součástí bude i výstava fotek a prezentace připravené k výročí posvěcení farního kostela. Kdo jste neměli možnost je zhlédnout, nebo byste je chtěli ukázat svým známým, přijďte na letošní Noc kostel.

Autobus Noci kostel v Otrokovicích

Po dohodě s týmem koordinujícím tuto akci na Zlínsku a Vizovicku k nám letos zajede autobus Noci kostel. Píjede ze Zlína ke kostelu sv. Vojtěcha v 19:40. Zde se hosté zúčastní programu a v 21:10 všichni zájemci odjedou do Kvítkovic. Odtud v 21:50 autobus vyrazí do obou kostelů v Pohořelicích. Podrobnosti najdete v poutnických pasech, které budou brzy dostupné v našich kostelech.

Noc kostel je konkrétní ukázkou, jak se církev otevírá okolí, přiležitostí, jak můžeme přinést svou víru ostatním, a naplněním slov papeže Františka, že máme být církví pro druhé. Těším se, že společně pomůžeme naplnit její poslání. ■

Pavel Ludvík

O Bohu má mluvit celý zp sob našeho života

O Velikonocích prožíváme oslavu Ježíšova vzkříšení, které je zdrojem vítězství nad smrtí a nového života pro každého člověka. Jestli ale Pán Ježíš lidem nabízí něco tak úžasného, jak to, že to tolika lidem uniká?

Pozorujeme, že v Evropě křesťanstvo stále ubývá a klesají také počet křesťanů a zasloučených osob.

Na jednu stranu sice církev stále roste. Za posledních 50 let vzrostl počet křesťanů z 800 milionů na dvě miliardy. V Asii, pokud se nejedná o islámské země, je snad nárůst nejvyšší. Křesťanstvo stále přibývá i v Africe a Jižní Americe. Jenom v zemích, které jsou nejvíce hospodářsky rozvinuté, zájem o křesťanskou víru uvadává. I v naší farnosti klesl průměrný počet účastníků bohoslužeb za posledních 10 let asi o 150 osob. Práv v rozvinutém hospodářství můžeme vidět s úbytkem křesťanskou souvislost. Ím je v našem životě více vymožeností, v těší životní úroveň a víc možností, jak si užívat svatá, tím více v cími že Boha člověku zastíní.

Tato situace je ale pro nás křesťany výzvou, abychom se nesmířili s tím, kam moderní doba spěje. Jak se bude církev dít a přinášet do tohoto svatá víru v Krista,

nezáleží jen na křesťanech, ehoľnicích a misionářích. Podíl na úkolu evangelizace má každý, kdo přijal Krista jako svého Spasitele. Jenže je tu asi nějaký zádrhel. Proč nám to moc nejde, proč se nedávají naši víru šířit a předávat? Je to v tom, že jsme neznali ty správné evangelizační metody, nebo že neumíme do tohoto díla víc vtáhnout věřící laiky? To jistě taky hraje roli. Je tu ale ještě další otázka: Jak mám přinášet Boha tomu svatému, pokud HO nejsem plný? A co to vlastně znamená být plný Boha?

V evangeliu je psáno, že eho je srdce plné, to také plyne z úst. Ale tady nejde o to, jak dokážeme o Bohu mluvit a jestli svými ehoľmi n koho přesvědčíme. Jde o to, jak bude o Bohu mluvit celý zp sob našeho života. Pokud chceme přispět k evangelizaci tohoto svatá, není hlavní, jak to uděláme a jaké metody k tomu použijeme. Na prvním místě záleží na tom, jak Pán Ježíš naplní svým Duchem naše myšlení, jednání, naše vztahy a naše srdce. A když dovolíme Bohu, aby nás naplnil, On sám nám pak ukáže, co konkrétně proto kdo z nás má dělat. ■

O. Josef Zelinka

Dokoneň z předchozí strany

církev zpřístupnit prostor kostela a dát nahlédnout do života našeho křesťanského společenství, tak to prostě uděláme, jak nejlépe to dovedeme. Nikoho nechceme nikam láhat, jak to dělají některé sekty. Pán Ježíš také spásu nabízí a nikomu ji nevnučuje. Proto chceme pouze nabídnout možnost přijít, rozhlédnout se, zakusit určitou atmosféru, umožnit setkání s tím, kdo v našem kostele tvoří společenství víry.

Smysl celé akce vidím tedy v tom, že prostě máme dobrou vůli nabízet, co mů-

žeme, nezávisle na jakém viditelném úspěchu. Už to, že se najdou lidé, kteří mají zájem přijít, vypovídá o tom, že je dobré takové příležitosti vytvářet. Jestli si to Pán Bůh u někoho použije, aby si našel cestu ke spáse, to je jeho věc a my o tom ani nemusíme vědět. Víme ale, že jsme Pánu Bohu nabídli to, co jsme mohli možnost přijít Noci kostel udělat, a to je dostatečnou motivací. ■

O. Josef Zelinka

Ze života Charity sv. Anežky

Terénní služba rodinám (TSR)

25. března 2015 se konala závěrečná konference projektu Prevencí proti sociálnímu vyloučení ve Zlínském kraji, kde jsme prezentovali službu se svým odborným přístupem. Také jsme se dne 1. dubna 2015 aktivně účastnili workshopu s názvem „Den prevence“, který uspořádala ZŠ Mánesova. Pracovnice TSR přiblížily žákům povážlivě problematickou cílovou skupinu a možnosti spolupráce.

Od dubna došlo k personálním změnám, jedna kolegyně odešla na rodičovskou dovolenou, a místo ní byla přijata nová pracovnice, která uspokojivě vyhovuje. Služba je zabezpečena úvazkem 4,5 pracovníků, z toho 4,0 pracovníce plněné. Za měsíc března jsme spolupracovali se 41 rodinami.

Nový domov Otrokovice - azylový dům pro rodiče s dětmi v tísní a samotné ženy (NDO)

V březnu jsme uspořádali pro naše klienty a jejich děti karneval. Fantazie meze nekladla, a tak rodiče pro své děti vyrobili opravdově nápadité masky. Letos poprvé měli masky i všichni dospělí účastníci karnevalu. Akce se setkala s velkým úspěchem.

Konec března jsme pak strávili přípravami na Velikonoce. Vyráběli jsme velikonoční dekoraci a pekli perníčky. Na Velký pátek jsme navštívili ZOO v Lešně. Jelikož byly velikonoční prázdniny, vyrazili do ZOO téměř všichni obyvatelé našeho azylového domu. Každý si našel to své oblíbené zvířátko, ale největší úspěch měli rejnoci, které jsme si mohli pohladit a dokonce nakrmit. Zde patří velký dík sponzorovi – firmě TRUCK LINE CZECH s.r.o., bez jehož finanční podpory bychom výlet do ZOO nemohli realizovat.

Na konci dubna plánujeme pravidelnou akci – Pálení aródníků.

Charitní pečovatelská služba (CHPS)

Budeme moci bez námahy bohužel umělého dlouholetých uživatelů. Na Zelený čtvrtek jsme se účastnily s pastorem pracovníkem křížové cesty na Hostišově. Pravidelně pokračujeme v aktualizaci metodik a jednotlivých standardů s metodikem organizace a účastníme se vzdělávání.

23. dubna 2015 se naše sociální pracovnice účastnila akce „Prostor pro setkání“. Zástupci organizací zde měli možnost seznámit se a předat si základní informace z jiných služeb a zařízení.

Co plánujeme v nejbližší době? Oslovit obyvatele Otrokovic a praktické lékaře s nabídkou domácí pečovatelské služby, uspokojit zájemce o zapůjčení polohovacích postelí a zajistit pravidelnou revizi a údržbu kompenzačních pomůcek.

Charitní domov Otrokovice (CHD)

Uplynulé období bylo ve znamení příprav na velikonoční svátky. Pracovnice Denního centra s klienty připravily pro výzdobu domova. V úterý před Velikonocemi přivítal bohoslužbu i na pokojích uživatelů a otec Zelinka pomazání nemocných. Na Zelený čtvrtek 2. dubna přivítal pastoračního pracovníka pro klienty pašijního. Pracovníky zároveň pozval na velikonoční putování ten den odpoledne na křížovou cestu na Hostišově.

Naše pracovnice v sociálních službách – pečovatelsky absolvovaly odbornou stáž na Senioru C a účastnily se mnohých školení, které pořádá Městský úřad Otrokovice.

Cht li bychom moc pod kovat dobrovolnicím, které nám p išly pomoci s umýváním oken společných prostor domova. Je to pro nás opravdu velká pomoc, které si vážíme .

Co nás ještě v dubnu čeká? Poslední den v dubnu postavíme na zahradě domova májku. Následující týden budeme opravovat balkóny na domov , resp. na nové přístavby , protože zde dochází k odlepování dlaždek a hrozí nebezpečí úrazu.

Závěrem bychom vás pozvali na Noc kostelů 29. května, kdy se už druhým rokem na vás budeme při této příležitosti těšit v kapli Charitního domova.

Samaritán – služby pro lidi bez domova

Velikonoční čas se v Azylovém domě odehrával při pilné práci, úklidu, přípravě zahradního prostoru i při realizaci pestré mozaiky velikonočních výrobků .

V duchu našeho hesla „100% mužská práce“ vznikla sada krásných dekorací, s kterými se bylo možné setkat na každém trhu v blízkém okolí. Při Dnu země i ve stánku v obchodu Tesco jste pak společně s klienty mohli vyzkoušet tvorbu takového výrobku.

Ve spolupráci s Novým domovem jsme pak ověřili naše dovednosti v šipkovém turnaji. Konec března přinesl i ukončení zimní sezóny tzv. „seřady“, která sloužila lidem v nouzi proti strádání zimou. Společně s Dluhovým poradenstvím, které je realizováno v Otrokovicích i ve Zlíně, jsme nachystali preventivní program pro ZŠ Mánesova a chystáme se na přednášku pro seniory v obci Halenkovice.

Naše terénní služba s jarním nástupem pilně pracuje na pomoci našim uživatelům žijícím venku i na ulici, velmi platnou pomocí je pak pravidelná teplá polévka jednou za 14 dní. Všichni jsme pak v závěru měsíce dubna měli možnost využít prostoru k setkání sociálních služeb i institucí v obecní místnosti města Otrokovice.

Azylový dom se pozvolna připravuje na oslavu 20 let fungování služby, která byla mála být završena v průběhu tohoto roku.

Služby společnosti i samostatně pracující na rozvoji metodiky i vzdělávání svých zaměstnanců . Snahou do budoucna bude více popsat pravidla poskytování potravinové pomoci. ■

Tříkrálová sbírka pomáhá - pro děti a paní Lucie

Paní Lucie je samoživitelka čtyř dětí. Bydlela s dětmi v bytě o velikosti 1+1. Po narození tvrdého dítěte se závažným problémem stala velikost bytu. Paní Lucie si uvědomovala, že starší děti potřebují svůj prostor, klid na ulici a dospívající dcera svoje soukromí. Stávalo se také, že po příchodu miminka do rodiny se děti v noci nemohly dobře vyspat, pláč je budil. Někdy děti přespávaly u známých, tetiček a babiček, a to i přes školní týden.

S podporou pracovnice Terénní služby rodinám s dětmi se podařilo najít cenově přijatelný pronájem rodinného domu, který byl finančně výhodnější než pronájem v tšihém bytu. Jednalo se o starší dům vytápěný tuhými palivy (uhlí, dříví), které by si paní Lucie musela na své náklady zakoupit. Toto se stalo pro rodinu překážkou, protože se blížilo zimní období a finanční možnosti to nedovolovaly.

Paní Lucie požádala o pomoc z Tříkrálové sbírky. Na základě doporučení pracovnice TSR, která vykonala sociální šetření v rodině, byla paní Lucii Tříkrálová sbírka schválena. Rodina si mohla koupit uhlí a přestěhovat se do domku. Zřejmě lze vyhodnotit, že došlo k pozitivnímu ovlivnění vztahů v rodině, a rodina i dále spolupracuje s TSR.

Paní Lucie chce podkovat všem, kteří do Tříkrálové sbírky přispějí a pomohli. ■

Tematickou dvojstranu připravili pracovníci Charity sv. Anežky Otrokovice

Kluci a holky, díky!

Rád bych vyjádřil díky organizátorům zábavy za jejich nezměrné úsilí při přípravě této akce. Jen ten, kdo si něco podobného zkusí, ví, kolik práce taková akce dá.

Na zábavě jsme byli se známými ze Zlína. Všem, kterým se zdálo, že zábava mohla být lepší, že program mohl být bohatší a že hudba mohla hrát jinak, bych chtěl zprostředkovat dojmy našich hostů: byli u vytržení z toho, jak úžasný program jsme měli, a zábavu, její organizaci a účastníky mimořádně oceňovali.

Na závěr chci poděkovat všem, zejména mladým, kteří zůstali po 2. hodině ránní a pomohli s úklidem. Pamatuji doby, kdy nás tam zbylo jen pár a do vyčerpání jsme odnášeli stoly a židle. Letos nás zůstalo stálo hodně, každý trochu pomohl a než jsem se nadál, bylo vše uklizeno. Kluci a holky, díky. ■

Pavel Ludvík

Ze života Tomík

■ O víkendu 20. – 22. 3. se holky ze skupinky Sluníka vydaly na víkendovou akci do Devohostic. V sobotu se za krásného slunečného počasí vydaly na výlet po naší nové stezce okolo Devohostic. Mimo skvělé společné zážitky zvládly oslavit i narozeniny jedné šikovné slečny. A byl i narozeninový dort!

■ V pátek 27. 3. se v suterénu kostela uskutečnilo pěkné misijní koláček, do něhož se s velkou vervou zapojily i holky ze skupinek Sluníka a Žabky. Pod odborným dohledem zkušených pečiček jim to šlo téměř samo. Zhotovené koláčky se pak prodávaly v neděli 29. 3. po obou mších svatých. Celý výtěžek z prodeje putoval na misie.

■ Poslední březnová sobota, 28. 3., patřila turistickým závodům. Konkrétně krajskému kolu, které se uskutečnilo u nás v Otrokovicích. Záludnou trasu v okolí Moravní lávky a Žlutavského kopce zvládlo všech 66 startujících závodníků. Neodradilo je ani chladné počasí. Kluci a holky z našich řad si nakonec odnesli celkem 13 medailí a postup do závodu eského poháru. Všem moc gratulujeme!

■ Na Bílou sobotu 4. 4. se sešlo pár holek ze všech oddílových skupinek u Božího

hrobu. Během své přítomnosti zazpívaly několik písniček, pomodlily se a přetly si krásný příběh s motivy Ježíšova ukřižování.

■ V sobotu 18. 4. se oba naše turistické oddíly zúčastnily oslav 20. výročí posvěcení kostela sv. Vojtěcha. Na odpoledním posezení jsme vystoupili všichni společně s písničkou popisující naše skupinky a naši činnost. Během dopolední mše svaté pochopitelně kolem oltáře nechyběl zástup ministrantů z oddílových kluků.

■ V neděli 19. 4. se skupinka převážně starších členů oddílů v rámci celostátního projektu „Uklidme Česko“ vydala uklízet odpadky po Otrokovicích. Společnými silami se jim podařilo naplnit 35 pytlů. Přispěli tak ke zkrášlení našeho města. Děkujeme!

■ V sobotu 25. 4. se v Uherském Hradišti konalo 1. kolo eského poháru turistických závodů. Z našich oddílů jsme do bojů vyslali celkem 17 dětí. Se záludnými trasami a nástrahami celého závodu se všichni poprali, což jim síly stálo. Ve velké konkurenci se bohužel našim závodníkům nepodařilo umístit na prvních třech místech. I přesto však děkujeme za výbornou reprezentaci našich oddílů!!

■ V sobotu 25. 4. se rovněž konala již tradiční Svatovojtěšská veselice, tentokrát se po adovým úslnem 15! K tanci a poslechu opět hrála skvělá skupina Quatro. Celá akce se nesla v pirátském duchu. Nemálo návštěvníků se rozhodlo přijít i v pirátském kostýmu, za což byli pochopitelně náležitě odměněni. Proslulým pirátským ostrovem Tortuga nás provedl kapitán Jack Sparrow. Byli jsme svědky tradičních tortugských tanců i bojů. ■

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází pravidelně v příležitosti církevních svátků. Zodpovídá římskokatolický farní úřad. Účel: pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 7.6.2015 Vydání dalšího čísla: 21.6.2015

Osmism rka pro d ti

V m síci kv tnu si na májových pobožnostech p ipomínáme naši nebeskou maminku Pannu Marii. V témže m síci slavíme i Svátek matek, p i kterém se obracíme k našim pozemských maminkám, které nás porodily. Víš p esn , v který den se Svátek matek slaví?

D	A	S	R	Z	U	O	N	E	M	A	K	Č	I	Ž	L	Ě	D	N	A	
L	K	M	E	N	K	T	V	N	H	A	A	M	Ý	R	O	P	Ě	S	A	
Á	E	Ř	E	K	A	U	I	C	Í	Ř	R	A	Í	K	Ý	I	T	N	L	
R	D	A	H	N	T	C	H	A	Č	E	O	B	I	Í	R	L	A	I	K	E
K	A	L	B	O	A	A	P	S	U	T	A	N	A	P	N	N	N	A	T	
T	Á	V	E	A	L	V	S	D	I	A	E	T	V	Ě	A	O	L	R	I	
D	S	Z	D	V	O	Ř	I	L	Ý	L	S	Í	Z	L	T	T	S	Z	D	
O	A	O	I	K	G	P	D	I	K	Z	T	I	P	A	A	E	R	T	E	
C	H	V	R	N	V	K	O	A	S	T	R	M	S	T	Ů	L	A	T	O	Ř
Á	K	E	H	R	M	B	M	T	I	A	A	V	Ý	N	E	Ř	V	A	Z	
Z	V	K	E	Ě	Ě	U	N	Y	L	P	M	P	P	L	N	Ý	O	Ů	T	
N	S	V	A	T	Ý	V	O	N	L	O	S	H	U	Ú	T	E	R	Ý	C	H

AMEN, AND L, APSIDA, DEKA, D TI, D EZ, HADR, HMAT, HRAD, CH VA, IZÁK, IZRAEL, KATALOG, KMEN, KRÁL, KREV, LAIK, LŽI KA, MARIA, MÍRNOST, MNICH, MODLITBA, NOTA, NOVÝ, OBLAK, OBUV, OMYL, OPAR, OPAT, OVCE, PARK, PATRO, PIANO, PLANINA, PLNÝ, PLYN, RÝMA, EDITEL, EKA, ÍCI, SEKTA, SKLENÍK, SMRT, SPIS, STAN, STARÝ, ST L, SUTANA, SVATÝ, TALENT, TETA, TVOR, U IT, ÚTERÝ, VENKOV, V RNOŠT, VÍTR, VODA, VZOREK, ZÁCHOD, ZAV ENÝ, ZDVO I LÝ, ZIMA, ZLATO, ZRAK

Sm jeme se

- „Mami, lítají krokodýli?“ ptá se Pepí ek. „Kdo ti nakukal takovou hloupost?“ „Táta. íka las, že má vždycky pravdu.“ Matka se zamyslí: „No, lítají, ale strašn nízko.“
- Maminka uspává malého Davida. P ezpívá už t etí ukolébavku a synek nic. V tom se Davídek oto í a ptá se: „Mami, budeš ješt zpívat, nebo už m ůžu spát?“
- „Moje máma jezdí s autem jako blesk.“ „Tak rychle?“ „Ne, ale každou chvíli s ním práskne do stromu.“
- „Mami, je pravda, že když n kdo um e, zbyde z n j jen prach?“ „Ano, to je pravda, Jirko.“ „Mami, tak to m n kdo um el pod postelí!“
- „Matka se p ítelkyním ráda chlubí svým synem advokátem, jak je bohatý, jaké slavné lidi u soudu zastupuje apod. Po ase se její syn dostane do v zení. Matka ho tam navštíví a p ítelkyn se jí pak škodolib ptají: „A co tv j syn?“ Matka nezaváhá: „Sedí v nejkrásn jším v zení, jaké jsem kdy vid la.“